

[Økonomiministerens.]

nisationer har imidlertid — omend med forskellige begrundelser — været imod denne tanke. Statsministermødet besluttede at bede fiskeriministerne om at søge at finde frem til en løsning på disse problemer, og efter de bemærkninger, der faldt under drøftelsen herom, skulle jeg tro, at der må foreligge mulighed for at nå frem til et kompromis, således at også dette vareområde kan komme med i den nordiske plan.

Også for visse industrivarer var der som nævnt udestående problemer, men disse var dog i forhold til den omfattende enighed, der i øvrigt var nået for disse varer, af mindre alvorlig karakter. På den anden side har det jo ikke været nogen hemmelighed, at den finske industri har næret store betænkeligheder ved de konsekvenser, en gennemførelse af samarbejdsudvalgets forslag måtte medføre, og at betydelige dele af industrien i Norge — for at bruge den norske samarbejdsministers udtryk — har været „lite begejstret“ for forslaget om industrivarerne i samarbejdsudvalgets betretning. Årsågerne hertil må i første række søges i, at toldsatserne i de to lande gennemgående ligger en del højere end de tilsvarende satser i forslaget til en fælles nordisk tarif; ved oprettelsen af en nordisk toldunion ville derfor Finland og Norge for en lang række industrivarer få mindre toldbeskyttelse over for tredjelande, samtidig med at told og eventuelle restriktioner over for de andre nordiske lande straks eller efter korte overgangsordninger ville bortfalde.

Det er bl. a. problemer af denne karakter, der har været baggrund for de drøftelser, der har fundet sted mellem de nordiske industriorganisationer. Det er forståeligt, at den norske og finske industris repræsentanter under disse drøftelser har været inde på den tanke, at det nordiske fællesmarked blev gennemført i form af et frihandelsområde i stedet for en toldunion, hvorved visse vanskeligheder for industrierne i disse to lande kunne løses.

Den danske regering er blevet orienteret om forløbet af disse drøftelser, og der har mellem regeringen og Industrirådet været enighed om, at en løsning efter frihandelsområdetanken måske nok kunne fjerne nogle vanskeligheder, men at der samtidig ville opstå andre vanskeligheder — måske ikke mindst for Danmarks vedkommende.

På statsministermødet blev der fra finsk og norsk side gjort rede for de vanskeligheder, industrierne i de to lande venter ville opstå, såfremt samarbejdsudvalgets plan blev gennemført uden ændringer. Under drøftelserne herom blev der af de to landes repræsentanter skitseret ændringsforslag, der ville bevirke en mere gradvis oprettelse af et fælles nordisk marked og altså give en længere tilpasningstid til de nye markedsforhold, men tanken om en toldunion blev fastholdt.

Jeg vil gerne understrege ordet „skitseret“, for der var ikke på statsministermødet tale om skriftlige forslag, og nogen stillingtagen til forslagene var ikke mulig. Der er senere sket en nærmere præcisering af de norske tanker, men noget endeligt og i detaljer udformet forslag foreligger endnu ikke. Tankerne går dog tydeligt i retning af for det første at strække de allerede foreslåede overgangsordninger over en noget længere periode, og for det andet at gennemføre overgangen fra de nationale toldsatser til de fælles nordiske udadtil trinvis i løbet af en årrække. Der tænkes her på generelle ordninger gældende for alle fire lande, men hensigten er naturligvis at imødegå de vanskeligheder, man mener vil opstå særlig for de norske og finske industrier, som vil få deres hidtidige toldbeskyttelse over for tredjelande reduceret, og som man mener vil have vanskeligt ved at klare en friere konkurrence indadtil i Norden.

Statsministermødet anmodede samarbejdsudvalget om at foretage en nærmere undersøgelse af mulighederne for at indarbejde de skitserede ændringer i planen for et fælles nordisk marked, og udvalget er allerede i gang med dette arbejde.